

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI

ADOLF LISÝ (*1949)

VYPRACOVALY: Anastázie Pařezová, Sandra Klimešová, Zuzana Vladyková, Barbora Tykvová
a Sabina Uxová

VYUČUJÍCÍ: Mgr. Helena Kopřivová

ŠKOLA: ZÁKLADNÍ ŠKOLA KOLÍN II., KMOCHOVA 943

PROSINEC 2017

POST BELLUM – PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

znělka úvod: *The Hottentots Orchestra – Tři kříže (0.56)*

Anastázie:

Adolf Lisý – ročník 1949 – je mužem mnoha talentů. V 90. letech řídil v Kolíně Dům dětí a mládeže. Po celý svůj dospělý život se věnuje práci s mladou generací. Dvacet let vedl skautské středisko Modrá želva v Ratboři. S tábory měl zkušenost již z dětství, které prožil v Plaňanech.

10.03 – 11.18

„Takže já jsem vlastně jezdil na ty tábory od těch svejch.. od toho padesátýho osmýho roku, no, v podstatě doted'ka. Pod různějma organizacema. I pionýři, to pak když jsem se oženil, tady v Ratboři, tak Dana nastoupila do Ratboře do školy, a tam zase ta pionýrská organizace musela být jako pod školou, že jo. Ředitel školy byl hodnocený za to, jak mu fungovala pionýrská organizace, takže ta byla mladá, tak šup a dostala na starosti pionýrskou organizaci, tak jsme potom začli spolu dělat ty tábory, no a vlastně to vyšlo potom až, až jsme tu partu, která při tom vznikla, jsme potom přešli v tom devadesátym roce ke skautům a jeli jsme dál.“

Sandra:

V letech 1968 a 1969 vedl skautský oddíl v Plaňanech. I po jeho zrušení věřil, že se skautskou organizaci jako takovou jednou podaří obnovit. Během studií na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy se pana Lisého dotkly události spojené se srpnem 68 a jeho následky.

21.45 – 21.57

„My jsme tam stávkovali, já nevím, jak dlouho jsme tam byli, v tý škole, spali jsme tam na zemi a tohle a pak se to stejně nějak zpatlalo divně.“

22.42 – 23.00

Tam to byl takovej nějakej stávkovej výbor, nebo jak se to už jmenovalo, já už nevím, vim, že ten jeden kamarád tam byl v tom výboru, toho vyhodili teda ze školy potom. Nás nevyhodili, protože to by museli vyházet všechny. Tam byli v podstatě skoro všichni.“

Barbora:

V nelehké normalizační době se mnoho svobodomyšlných milovníků přírody a převážně skautů uchýlovalo k trampingu, stejně tak pan Lisý.

12.40 – 12. 46

„Jezdili jsme jako trampové, taková ta parta a mohl nám každej trhnout nohou.“

14.56 – 15.59

„Tenkrát jsme, to byla taková ta aféra, kdy od Lipna, nějakej Američan tam vždycky přiletěl, přiletěl jim s helikoptérou přes hranice, přistál tam na břehu, Němci mu tam naskákali, to byli asi zřejmě domluvený, a on jim zase přeletěl jim zpátky tak rychle, že oni než začli pohraničníci reagovat, tak on už byl pryč. No a my jsme se tam do tohodle tak jako přijeli na čundr. Tak to nás teda kontrolovali, to bylo, to bylo každý dva kilometry snad. Vždycky policajti a vojáci a no a co tady děláte, odkad' jdete, kde jste spali. No to my samozřejmě v lese, nějakej kemp, to nás nezajímalo, no tak jsme museli vždycky koukat na mapu, kde je nejbližší kemp, abysme tvrdili, že jsme spali tam. Naštěstí toho měli tolik, že už pak nezkovali, jestli jsme tam doopravdy spali. My v kempu jsme nespali snad skoro nikdy.“

POST BELLUM – PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

Zuzana:

Kromě výtvarného umění, loutkového a amatérského divadla psal pan Lisý písně pro vlastní kapelu Nenicmoc. Ta již ukončila svou činnost. Nicméně fungovala 45 let.

46.49 – 47.25

„Ty texty jsme museli předložit ke schválení komisi, která byla snad Okresní kulturní středisko, nebo kdo to pořádalo, to jsme museli tam dát, ten kapelník musel udělat ještě kapelnický zkoušky, jo tak to jsme udělali tenkrát Víťu, protože ten jedinej uměl noty. Jo a teď nám museli schválit ty, ještě jsem to tudle někde našel, měl jsem to, jak to bylo oštemplovaný, jo, to byly takový ty písničky vlastní, jo, tak jsme na tom měli razítko, že to můžem hrát.

Sabina:

Skaut, muzikant a malíř Adolf Hugo Lisý je velmi čínorodý muž. Na svém kontě má již mnoho výstav. Stále tvoří a to nejen obrazy, ale i plastiky, keramiku nebo třeba masky na masopust. Rád se vrací k trampingu a pod širák bude vyrážet, podle jeho slov, dokud ho nohy někam donesou.

znělka úvod: The Hottentots Orchestra – Tři kříže (1.24)